

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 37/2014
20.02.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окр.Ј.Ј. и др, због кривичног дела насилничко понашање на спортској приредби или јавном скупу из члана 344а. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљених Ј.Ј., Б.С. и Д.О., адв.И.И., поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Суботици Ки 126/10 од 04.09.2013. године и Кв. 368/13 од 15.10.2013. године, у седници већа одржаној 20.02.2014. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљених Ј.Ј., Б.С. и Д.О., поднет против правноснажних решења Вишег суда у Суботици Ки 126/10 од 04.09.2013. године и Кв. 368/13 од 15.10.2013. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Суботици Ки 126/10 од 04.09.2013. године одбачен је као неблагоприятан захтев за накнаду трошкова адв. И.И., браниоца окривљених Ј.Ј., Б.С., В.В. и Д.О.

Решењем истог суда Кв. 368/13 од 15.10.2013. године одбијена је као неоснована жалба браниоца адв. И.И., изјављена против првостепеног решења.

Адвокат И.И., у својству браниоца окривљених Ј.Ј., Б.С. и Д.О., поднела је Врховном касационом суду захтев за заштиту законитости против решења Вишег суда у Суботици Ки 126/10 од 04.09.2013. године (а из образложења произилази да се захтев односи и на решење Кв. 368/13 од 15.10.2013. године), због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП и због повреде или ускраћеног људског права окривљеног зајемченог Уставом или Европском конвенцијом о заштити људских права – члан 485. став 1. тачка 3. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости усвоји и преиначи решење Кв. 368/13 од 15.10.2013. године или да исто укине и предмет врати Вишем суду у Суботици на поновно одлучивање.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета са решењима против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљених у захтеву наводи да је правноснажним решењем Вишег суда у Суботици од 21.11.2011. године обустављен кривични поступак против окривљених, да је као бранилац окривљених дана 10.02.2012. године поднела трошковник за наплату целокупних трошкова за нужне издатке браниоца, како за радње које је сама предузимала, тако и за радње у поступку које је предузимао адв. С.П., други бранилац истих окривљених, те да је о трошковима кривичног поступка одлучено решењем 01.11.2012. године, са исправком од 13.11.2012. године. Бранилац даље у захтеву наводи да је 27.05.2013. године поднела захтев за допуну трошкова за радње адв. С.П., који је суд побивљеним решењем погрешно одбацио као неблагоприятан, како је она решење о обустави поступка примила тек 02.04.2013. године.

Изнете наводе захтева Врховни касациони суд је испитао сходно одредби члана 604. став 1. ЗКП, па је нашао:

Неосновано се захтевом указује на повреду одредбе члана 441. став 4. ЗКП односно члана 371. став 3. ЗКП („Службени лист СРЈ“ број 70/01 и 68/03 и „Службени гласник РС“ број 58/04...76/10) (у даљем тексту: раније важећег ЗКП).

Наведену повреду закона бранилац окривљених адв. И.И. истицала је и у жалби на првостепено решење, а другостепеним решењем одлучено је да су ти жалбени наводи неосновани, о чему су дати довољни и јасни разлози, које Врховни касациони суд у свему прихвата и, у смислу члана 491. став 2. ЗКП, на њих упућује.

Наводи захтева да је првостепеним и другостепеним решењем повређено и ускраћено људско право окривљених – право на имовину, која је зајемчена Уставом и Европском конвенцијом о заштити људских права и основних слобода, нису могли бити предмет испитивања од стране Врховног касационог суда, с обзиром на то да у случају када је захтев за заштиту законитости поднет због повреде неког од тих права, та повреда мора бити утврђена одлуком Уставног суда или Европског суда за људска права и таква одлука, сходно одредби члана 484. ЗКП, мора бити достављена уз захтев, а у конкретном случају таква одлука није достављена.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 491. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар - саветник
Драгана Вуксановић, с.р.

Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић, с.р.

